

ఆకలేస్తే ఆకలని అడుగుతాం. కడుపునిండే ప్రయత్నం చేస్తాం! కాని వయస్సుతోపాటు పెరిగిన కోర్కె తీరాలంటే దానికి స్త్రీ అవసరం. అలా గని విధం చెడితే ముందు ఇల్లు గుల్ల ఆ తర్వాత వళ్ళు గుల్ల. అందు కనే పెళ్ళి అనే వ్యవస్థను పెద్దలు అన్ని కులాలకూ, మతాలకూ, దేశాలకూ ఏర్పాటు చేశారు. ఆ వ్యవస్థకి ఓ ప్రత్యేకతని, పవిత్రతని ఆపాదించారు.

వయసులో వున్న ఆరోగ్యవంతమైన, అందమైన అమ్మడి పిన్న నవ్వుగాని, చిరు నవ్వుగాని, అలతి నవ్వుగాని, మందస్మిత వదనారవిందాన్నిగాని విన్నా కన్నా రాకేష్ కి నరాలు జివ్వన లాగడం మొదలవుతుంది. కారణం పెరిగే వయసు.

రాకేష్ వాళ్ళ ప్రక్రియల్లోని పద్యజ వయసులోవున్న పందొమ్మిదేళ్ళ పిల్ల. వయసుకు తగ్గ వళ్ళూ, పొడుగు, అందం ఆమెవి. రాకేష్ వయసు ఫిజిక్స్ లో డాక్టరేట్ పొందే టప్పుటికే ముప్పై వచ్చేసాయి. అయినా అవివాహితుడే ఇంకా అతగాడు.. దసరా సెలవులకో, సంక్రాంతి సెలవులకో, వేసవి సెలవులకో ఇంటికొచ్చి ఒకవారం గడుపుతాడు. మిగిలిన రోజులన్నీ అతడు పట్నంలోగల రెసిడెన్షియల్ కాలేజీలోనే గడిపేస్తాడు. దానికి తానే నాథుడు (ప్రిన్సిపాల్) కాకపోయినా వెన్నెముకగా అందరి మన్ననలూ పొందగలిగాడు. ఫిజిక్సు సబ్జెక్టు అతని ఊపిరి. అలాగని అతనిలో భావుకత్వం గాని, కలలుగనే కళ్ళు గాని నిద్రాణమై లేవు. అన్నీవున్నా కొందరు తమ అవసరాల్ని తీర్చుకోలేరు. అభిమానాన్ని, అంతస్తును వదులుకోలేరు. అదీకరకమైన కాంప్లెక్స్ కావచ్చు.

దసరా సెలవులకు ఇంటికొచ్చినప్పుడు పద్యజను చూసి “బాగున్నావా” అన్నాడు.

ఆమె బోలెడంత సిగ్గుపడిపోయింది.

పద్యజ తల్లి “అదేమిటి! అతనంత ఇదిగా పలకరిస్తుంటే మాట వరసకైనా మాట్లాడవు. కనీసం ‘హలో అంకుల్’ అనైనా అనకూడదా! నువ్వు మాట్లాడితే రత్నాలు రాలిపోవు” అంది. ఆమె మాటలు విని రాకేష్ ముఖం నల్లబడిపోయింది. లేకపోతే తనకు వరుసకు అత్త, అప్పుడే తనని అంకుల్ అనమని పద్యజతో చెబుతుందా! ఇంకా నయం. మావయ్యగారూ అని పిలవమన్నేడు అనుకుని గిరుక్కున వెనుదిరిగాడు.

కాని పద్యజని చూడాలనే కోరిక అతనిని ఇంటికి వెళ్ళనివ్వలేదు. అభిమానం మాత్రం ఇంటికి నడిపించింది.

★★★

జానకిరామయ్య కాలస్తున్న చుట్ట రాకేష్ ని చూసి దూరంగా విసిరేసి దగ్గరగా వచ్చి చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డాడు. రాకేష్ వెంటనే “చూడు జానకిరామయ్యా! నిన్ను వయస్సునుబట్టి గౌరవించాలి. పొగతాగ కూడదని నీకెన్ని సార్లు చెప్పాను” అంటూ నిలదీశాడు.

“బాబ్బాబూ! అలవాటు పడ్డప్రాణం. అయినా ముప్పై ఏళ్ళనుంచున్న అలవాటు ఒక్కసారెట్టా పోతుంది. అదెలా మానుకున్నానా! ఇదన్నా లేకపోతే ఎట్లా! బాబూ మాకు పప్పున్నం ఎప్పుడెడతారు?” అని ఎంతో ఆసక్తిగా అడిగాడు.

“నువ్వు ముందరి కాళ్ళకు బంధం వెయ్యడంలో గట్టి

పెళ్లయిన ఏడాదికే ఒక బిడ్డకి తండ్రి అయ్యాడు రాకేష్. అంతంతమాత్రంగా వున్న అతని జుట్టు మరింత పల్లబడిపోసాగింది. అది చూసి పద్మజ ఎంతో దిగులు పడసాగింది. విసుగొచ్చి నూనే రాయడం మానేశాడు రాకేష్. మూతి మీద మీసం మొలవాల్సిన చోట వెంట్రుకలు మొలకెత్తడం మానేస్తే రాకేష్ ఎంతో సంబరపడి అమ్మయ్య రోజుగియ్యాల్సిన పీడ పోయిందనుకున్నాడు.

వాడివి. నా పెళ్ళిమాట అటుంచి, నీక్కావలిస్తే డబ్బులిస్తామంచి మిలట్రీ హోటల్ కెళ్ళి సుష్టుగా తినా” అన్నాడు.

“అది కాదు బాబూ! ఏ వయసులో సరదా ఆ వయసులో తీరుసుకోవాలి. మీకు తెల్లుగానీ, తలమీద జుట్టు మరీ నాలాగ బట్టతల కాకపోయినా ఇంకా రెండేళ్ళుంటే మీరింక ముసిలోడి కిందే లెక్క! మరోలా అనుకోకండి! అదిగో పిన్నిపాల్ గారు పిలుస్తున్నట్టున్నారు. కాలింగ్ బెల్ మోగింది.” అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఒక్కసారి తల తడుముకుంటే ఇంచుమించు బట్టతల కాబోతున్నట్టుగానే అనిపించింది. అసలు అనుమానం రాకూడదు. వస్తే అది పెనుభూతమై పీడిస్తుంది. తన గది లోకి తిరిగి వచ్చాక పెళ్ళి గురించిన ఆలోచనలతో బుర్ర వేడక్కిపోసాగింది రాకేష్ కి. తన తోటి మిత్రులంతా పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని ఒకరిద్దరు పిల్లాపాపలతో ఎంతో ఆనందంగా జీవి తాన్ని గడుపుతున్నారు. తాను అసలు ఎందుకని ఇన్నాళ్ళూ పెళ్ళి చేసుకోకుండా గడిపినట్లు? ఇంక లాభం లేదు.

ఏమైనా సరే పద్యజని పెళ్ళి చేసుకుందామనే నిశ్చయా నికొచ్చాడు. ఆమె అభిప్రాయం ఏమిటో కనుక్కు నుండాల్సింది అనుకున్నాడు.

ఉండబట్టలేక ప్రిన్సిపాల్ తో ఆ ముక్క చెప్పాడు. దానికి అతను గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇస్తూ “బెస్ట్ ఆఫ్ లక్ చెప్పాడు రాకేష్ కి.

మాలతి - కొడుకు పెళ్ళాడతానంటూ వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని చూసి పొంగిపోయింది. భర్త కోదేశ్వరావు దగ్గరకెళ్ళి ఆ ఉత్తరాన్ని అతనికిచ్చింది. ఇన్నాళ్ళకు వీడు పెళ్ళి చేసుకోవడానికి అంగీకరించాడా! జీవితంలో విలువైన సమయం చాలా పాడుజేసుకున్నాడు. కొడుకు పెళ్ళి ప్రయత్నం గురించే ఎక్కడికో ప్రయాణమౌతున్న అతనికి ఆ ఉత్తరం చెప్పల్లో ‘బాలు’ పాడిన శంకరాభరణం చిత్రంలోని పాటలా అనిపించింది.

మాలతి భర్తకి టీ తీసుకొచ్చి ఇస్తూ “మీరేం పిల్లను ప్రత్యేకంగా పనిగట్టుకుని వెదకక్కర్లేదు. ప్రక్రియ పార్యతీ శంగారమ్మాయి అంటే అబ్బాయి ఇష్టపడుతున్నట్లు రాశాడుగా! అందుకని ముందు ఆయనతో మాట్లాడండి” అంది.

కోదేశ్వరరావు ఫోన్ రింగ్ చేసి పద్యజ తండ్రి సుందర రావుతో విషయం డైరెక్టుగా చెప్పేశాడు. ముందుగా అతను ఎంతో ఆనందించాడు. అయినా మా అవిడకీ, అమ్మాయికి చెప్పి ఏ విషయం తిరిగి మీకు ఫోన్ చేస్తానని వినయంగా చెప్పి ఫోన్ పెట్టేశాడు.

తండ్రి అడిగితే పద్యజ అతనిని పెళ్ళి చేసుకోవడం ఇష్టమేనన్నట్లు తలాడించింది. పద్యజ తల్లి చంద్రావతి భర్త దగ్గరకొస్తూనే “మీకేమైనా మతిపోయిందా! ఆ

కుర్తాకం గుండు

-డా.మంతెన సూర్యనారాయణరాజు

అబ్బాయి వయసెక్కడ? మన
అమ్మాయి వయసెక్కడ? పది
పన్నెండు సంవత్సరాల అంతరం
ఉంటుంది” అంటూ భర్తమీద విరు
చుకు పడింది.

“బోలెడంత ఆస్తే! పేరుకు పేరు.
మంచి ఉద్యోగం. బ్యాంకు బేలన్స్.
నేనింతకన్నా మంచి సంబంధం ఎక్క
ణ్ణుంచైనా తేగలనా?” అన్నాడు కోడే
శ్వరరావు.

ఆ రాత్రి పద్యజ తల్లి ఇంట్లో
వంట వార్చూ ప్రయత్నం లేకుండా
అందర్నీ ఆలోచన సముద్రంలో పడే
సింది. ఎడముఖం పెడముఖంగా
అంతా ముక్తసరి మాటలతో గడిపారు.
తెల్లవారిగట్ల పాల పేకెట్ చించి తనే
కాఫీ కాచుకుంటున్న తండ్రి దగ్గర
కొచ్చి పద్యజ, “నాన్నా! నేను కాఫీ
పెడతాను. మీరు తప్పుకోండి” అని
తనే కాఫీ పెట్టి తండ్రికి, తల్లికి చెరో
కప్పు ఇచ్చింది. తనూ ఓ కప్పులో
పోసుకుంది.

చంద్రావతి ఉబ్బిన ముఖంతో
కన్నీళ్ళు వత్తుకుని “ఎవండీ! మీకంత
బాగుంటుందని తోస్తే నాకేం అభ్యం
తరం లేదు. కాకపోతే..!” అంటూ
అర్థోక్తిగా అగిపోయింది.

“నీ అనుమానం పెద్ద లెక్కలోది
కాదు చంద్రా! ఇప్పుడు నేనింతకన్నా
మంచి సంబంధం తేవాలంటే ఎన్ని
చెప్పుల జతలు అరగాలి? పైగా
వాళ్ళడిగే కట్టాలకి తూగగలమో లేదో
ఆలోచించుకోవాలి. నిజంగా మన
అమ్మాయి పద్యజ అన్ని విధాలా అదృ
ష్టవంతురాలు. దానంతట అదే వెదు
క్కురీటూ వచ్చిన సంబంధమిది.
కాదని కాలదన్నుకుంటే మూర్ఖత్వమే అవుతుంది”
అన్నాడు కోడేశ్వరరావు.

★★★

పెళ్లయిన ఏడాదికే ఒక బిడ్డకి తండ్రి అయ్యాడు
రాకేష్. అంతంతమాత్రంగా వున్న అతని జుట్టు మరింత
పల్చబడిపోసాగింది. అది చూసి పద్యజ ఎంతో దిగులుపడ
సాగింది.

“ఎవండీ! ఎగ్జాంపూ వాడండీ” అని కొన్నాళ్ళూ,
ఆయుర్వేదిక్ తైలాలు, హోమియోపతి హెయిర్ ఆయిల్స్
కొన్నాళ్ళూ వాడించింది. అవి మరింత చెడ్డ ఫలితాలిస్తే
తానిక విసుగొచ్చి నూనే రాయడం మానేశాడు రాకేష్.
మూతిమీద మీసం మొలవాల్సిన చోట వెంట్రుకలు మొలకె
త్తడం మానేస్తే రాకేష్ ఎంతో సంబరపడి అమ్మయ్య రోజుగి

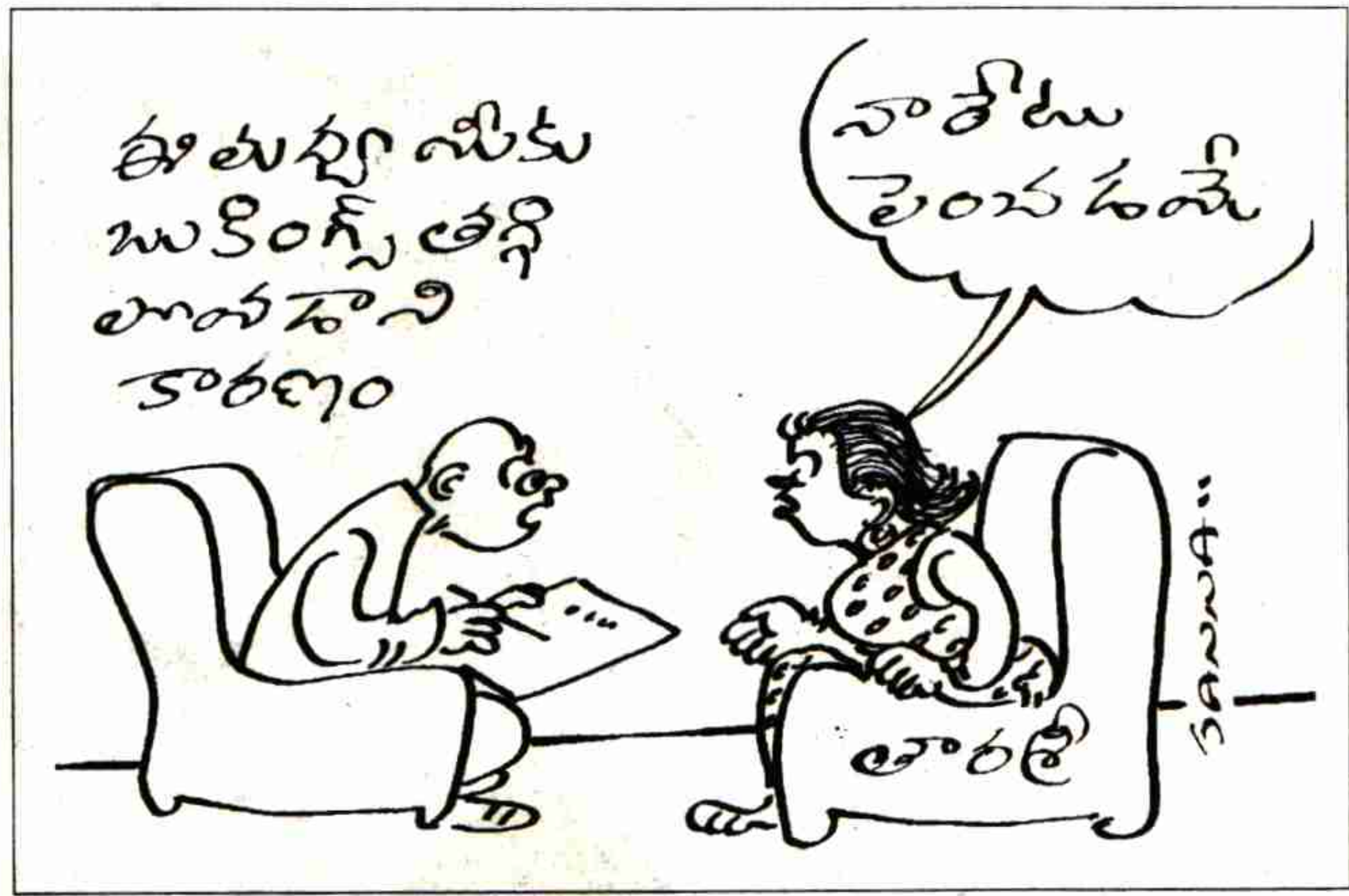
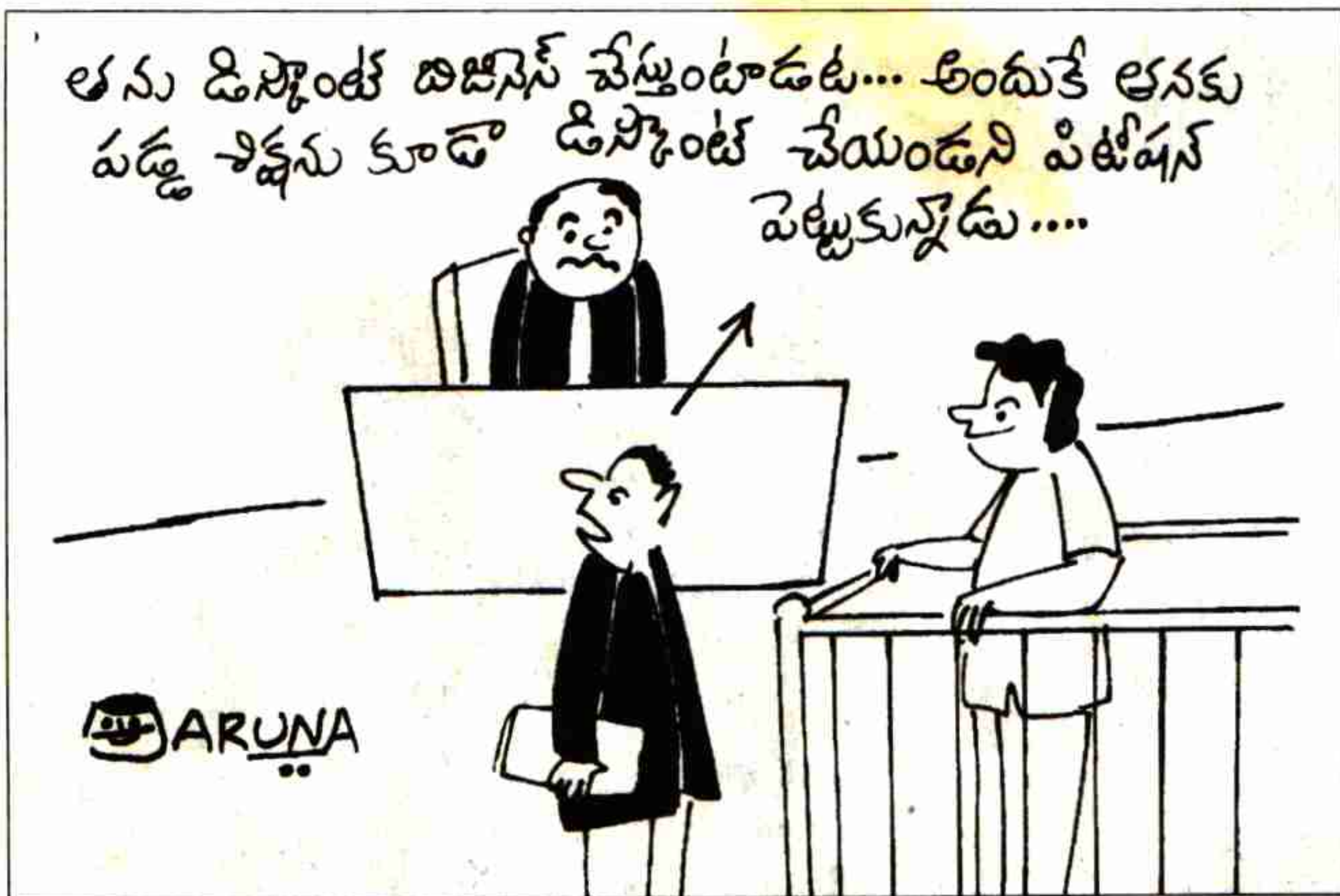
య్యాల్సిన పీడ పోయిందనుకున్నాడు. పద్యజకి భర్త
మీసం పెంచితే చూడాలనే కోరిక ఎంతగానో ఉండేది. కాని
అది తన చేతుల్లో లేదు. అతని వంటినారాసి పెట్టిలేదు.
తల దురద పెడుతుంటే ఎంతో నైస్గా ఎవరూ చూడ
కుండా లైట్ గా బరికేవాడు.

కాలేజీ బైపీ స్టూడెంట్స్ తో బాటు ఒక సారి ‘బైలాజికల్
టూర్’ ఏర్పాటు చేశాడు ప్రిన్సిపాల్. పిల్లలను దగ్గరుండి
తీస్సెళ్ళడం, అన్నీ చూపించడం, అహార విహారాల్లో
అన్నింటల్లో తనే దగ్గర్నుండి చూసుకొమ్మని రాకేష్ మీద ఆ
భారం అంతా వేశాడు ప్రిన్సిపాల్. భార్యమణి పద్యజతో
వారం రోజులు దక్షిణాదికెళ్తున్నాం అని చెప్పాడు. ఆమె
నేనూ మీకూడా వస్తానంటూ మారాం చేసింది. కాలేజీ
విద్యార్థిని, విద్యార్థులతో ఎడ్వెంట్ అవుతానంటే రమ్మన్నాడు.
ఆమె దానికి అంగీకరించలేదు. పద్యజ, భర్తకు ఆరోగ్యం

జాగ్రత్తగా చూసుకొండని ఆదేశించింది. అదీగాక రెండు
రకాల పచ్చళ్ళు సీసాల్లో పెట్టిస్తూ, హాట్ వాటర్ తాగమనీ
సలహా ఇచ్చింది.

అన్ని చోట్లా తిరుగుతూంటే ఆహ్లాదకరంగా ఉంది.
ఆఖరి రోజు మజిలీ కుర్తాళం. అక్కడ వాటర్ ఫాల్స్ చూడ
ముచ్చటగా ఉంటుందని చాలామంది చెప్పారు తనకి. పిల్ల
లంతా ఎప్పుడక్కడ స్నానం చేద్దామా అంటూ ఉవ్వెళ్ళూరి
పోయారు. గురువుగార్ని తొందరపెట్టారు.

కుర్తాళంలోవున్న మౌనస్వామి ఆశ్రమం(పీఠం), దేవా
లయాలు అన్నీ చూసుకుంటూ అంతా వాటర్ ఫాల్స్ దగ్గ
రకు చేరుకున్నారు. వాతావరణం వర్షం వచ్చేటట్లుగా
మారింది. ఉండుండి కారు మబ్బులు కమ్ముకొచ్చాయి.
మెరుపులూ వాటితో బాటు ఉరుములూ పుట్టుకొస్తు
న్నాయి. పట్టువదలని కుర్రకారు అంతా డ్రాయర్లతో

కొందరు, టవల్స్ తో కొందరూ స్నానానికి ఉపక్రమించారు. విద్యార్థినులు దూరంగా మరోచోట కొందరు స్నానాలు చేస్తున్నారు.

రాకేష్ చేద్దామా-మానేద్దామా అనే సందిగ్ధంలో పడ్డాడు. ఇంత దాకా వచ్చి స్నానం చెయ్యకుండా వెళ్లే ఎలాగండి. వంటికి నూనె మర్దన చేయించుకోండి. ఆ తర్వాత అరగంట కనీసం స్నానం చేస్తే మీ బుర్రుంది చూశారూ అది పాదరసంలా పనిచేస్తుందని సాటి ఆంధ్రా మిత్రుడు రాకేష్ కి హితబోధ చేశాడు. వెంటనే పది నోటిచ్చి వళ్ళంతా నూనె రాయించుకున్నాడు. నిక్కర్ వేసుకుని నూనె ఇంకగానే స్నానం ప్రారంభించాడు. అరగంట తలారా స్నానం చేశాడు. బుర్రలో నాడులన్నీ చైతన్యవంతంగా పనిచేయడం ప్రారంభించాయి. ఎంతో ఫ్రెష్ గా హాయిగా ఉంది రాకేష్ కి. ప్రక్క నున్న స్టూడెంట్ టవల్ తో తల తుడుచుకుంటుంటే “టైమెంట్!” అని అడిగాడు. ఆ కుర్రాడు దూరంగా వున్న షర్టు లోంచి వాచ్ తీసి చూస్తూ “సార్! ఐదు గంటలయ్యింది” అన్నాడు.

“ఇంక సరిపెడదాం” అని స్నానం మానేసి బైటికొచ్చాడు. టర్కీ టవల్ తో తల తుడుచుకుంటూండగా ఉన్న నాలుగు పుంజీల వెంట్రుకలూ చేతిలో కొచ్చేశాయి. నున్నగా గుండు మిగిలింది. సిగ్గుపడిపోయాడు. బిడియంతో చుట్టుకుపోసాగాడు. ఎవరూ ఆ విషయం గమనించకుండానే కూడా ఫేన్స్ గా తెచ్చుకున్న కేప్ తగిలించుకుని తిరుగు ప్రయాణం అయ్యాడు స్టూడెంట్ తో.

★★★

టూర్ ముగించుకొచ్చిన భర్త రాకేష్ షేత పద్యజ ఎంతో ప్రేమ వాత్సల్యాలతో మాట్లాడింది. భోజనాలయ్యాకా తాంబూలం వేసుకుంటుండగా అనుమానంతో భర్తను “ఏమిటండీ! నాకు తెలికడుగుతాను. వచ్చినప్పట్నుంచి చూస్తున్నాను మీవాలకం, భయం భయంగా అదోలా చూస్తారు. ఎంతసేపని ఆ బోపీనలాగే పెట్టుకుంటారు. ఇంక తీసి ప్రక్కన

పెట్టురూ!” అంది. అమె మాట పూర్తి కాకుండానే రాకేష్ నెత్తిమీద బోపీ తీశాడు.

“అదేమిటి?! అటు నుంచి అలాగే తిరపతెళ్ళి గుండు కొట్టించుకు నొచ్చారా?” అంటూ అశ్రుర్యపోతూ అనుమానంగా అడిగింది.

“నా బొంద. అంతటి అదృష్టం కూడానా! తిరపతీ వెళ్ళలేదు. అయ్యప్పకీ వెళ్ళలేదు. ఇది కుర్రాళం వాటర్ ఫాల్స్ క్రింద స్నానం చేస్తే ఏర్పడ్డ గుండు. అర్థమైందా!” అన్నాడు బిక్కచచ్చిపోతున్నట్టు. ఏడ్చి ముఖం కడుక్కున్నట్టు.

“హయ్యో! ఖర్మ. దెసకొల్లి దొరికాడు బిస్కట్ల మగ డని. అయితే ఈ ముఖంతోటే రోజూ కాలేజీకెళ్ళి వస్తుంటారా!” అంది విస్తుపోతూ.

“ఏం జెయ్యమంటావు. ఉన్న ముఖం ఇది. లేకపోతే నీకు చిన్నతనం అనిపిస్తే, మద్రాసు నుంచి మంచి విగ్ తెప్పించుకుని, పెట్టుకుని కాలేజీకి వెళ్తాను. నీకిష్టమేనా!” అన్నాడు నేల చూపులు చూస్తూ.

వాళ్ళ కాళ్ళకి గాయాలు అయ్యాయి. అఫ్ కోర్స్, జుహీ-అజయ్ లు నటిస్తున్నవి రెండూ వేర్వేరు చిత్రాలే. కానీ ఒకే చోట ఇద్దరికీ ఒకేసారి ఇలాంటి ప్రమాదాలు కలగడం కాకతాళియమే! తగిలిన గాయాలు స్వల్పమే అయినా కోయిన్స్ డెంట్ పుణ్యమాని పబ్లిసిటీకి నోచుకున్నాయి. -జె.ఎం.

కాకతాళియం!

మాటింగ్ లో తారలు గాయ పడ్డం జరుగుతూనే వుంటుంది. అయితే ఒకే సమయంలో ఇద్దరు తారలు గాయపడడం ఇటీవల బాలీవుడ్ లో విశేషంగా చెప్పుకుంటున్నారు. ముంబాయిలోని ఓ స్టూడియోలో అజయ్ దేవ్ గన్ నటిస్తున్న సినిమా మాటింగ్ జరుగుతుంటే ప్రక్కనే అదే స్టూడియోలోని మరో సెట్ లో జుహీ చావ్లా నటిస్తున్న మరో చిత్రం మాటింగ్ జరుగుతోంది. సరిగ్గా ఎవరి మాటింగ్ లో వారు బిజీగా వుండగా

ఏడిసినట్టుంది నీ సలహా! ఎరక్కపోయి నీ దగ్గరకొచ్చామరా... అనుకుని రాకేష్ ఇంటి ముఖం పట్టాడు.

రెండు రోజులు సెలవుపెట్టి చెన్నై వెళ్ళాడు. సిన్మా కంపెనీలకు విగ్గులు తయారుచేసే ఎక్స్ పర్ట్ ని కలిశాడు. యుద్ధప్రాతిపదిక మీద కొలతలు, డిజైన్ చెప్పి పదివేలిచ్చి విగ్గుతయారు చేయించుకుని దానిని తగిలించుకుని తిరిగి వచ్చాడు.

పద్యజ ఎంతో థ్రీల్ ఫీల్ లైయ్యింది.

మళ్ళీ భర్త బట్టబుర్ర గుర్తుకొచ్చి “సర్లెండి. ఇది పెట్టుకుంటే కనీసం గుడ్డిలో మెల్లని సరిపెట్టుకోవచ్చును. ఇప్పుడైనా దానిని జాగ్రత్తగా వాడటం నేర్చుకోండి. లేక పోతే మీది గుండు కాదు బట్ట తల అనో, మైదాన మనో, పేను నాకుడు బుర్రనో స్టూడెంట్స్ బిరుదులు ఇస్తారు” అంటూ హెచ్చరిక చేయడంతో మళ్ళీ ఆలోచనలో పడ్డాడు రాకేష్.

